

Företagsläkares löner ojämlika

Privatanställda företagsläkare tjänar i genomsnitt mer än 4 000 kronor mer i månaden än sina offentliganställda kolleger.

En företagsläkare som är anställd i den privata sektorn tjänar i genomsnitt 55 800 kronor i månaden (november 2003) medan de med offentliga arbetsgivare tjänar 51 600 kronor. Mest tjänar läkare inom branschorganiserad företagshälsovård, med i genomsnitt 62 500 kronor i månaden. Sämst betalda är de företagsläkare som har en kommun som arbetsgivare, de får i genomsnitt nöja sig med 50 500 kronor i månaden. Det visar en enkätundersökning som Läkarförbundet har gjort. Sammanlagt har 375 företagsläkare svarat på enkäten om sin lön, av dem är de flesta privatanställda.

De privatanställda företagsläkarnas löner hade ökat med 3,1 procent och de offentliganställdas med 6,2 under motsvarande period.

Enkäten omfattar också skolläkarna, som i genomsnitt tjänade 47 500 kronor i månaden (november 2003). Det är en förbättring med nästan 3 000 kronor, eller 6,5 procent, jämfört med föregående år.

Både bland företagsläkare och skolläkare finns tydliga könsskillnader i lönen. Kvinnor som är företagsläkare i privat sektor tjänar i genomsnitt 1 600 kronor mindre per månad än männen, det är enligt Läkarförbundet en ökad skillnad jämfört med året innan. Kvinnor som är företagsläkare i offentlig sektor tjänar i genomsnitt 2 000 kronor mindre per månad än männen, det är samma resultat som året innan. De kvinnor som är skolläkare har i stället knappt in på sina manliga kolleger. I november 2003 var skillnaden 500 kronor, medan den året innan var nästan 2 000 kronor per månad.

Sara Hedbäck

Nytt oberoende förskrivarstöd bekostas av landstingen

Sveriges landsting har gått ihop för att skapa en nationell och kommersiellt oberoende informationsdatabas för läkemedel, förkortad SIL.

Databasen ska samordna källor som är relevanta för den förskrivande läkaren, såsom produktresuméer från Läke-medelsverket, interaktionsregister, delar av Fass, det nationella produktregistret för läkemedel, rekommenderad läkemedelslista och uppgifter från Apoteket. SIL kommer att bygga vidare på databaserna Spriterm och Janus och de erfarenheter som gjorts där.

Att synkronisera källorna och se till att informationen hålls aktuell blir den centrala uppgiften för SIL-projektet, som beräknas kosta landstingen 10–15 miljoner kronor om året. Planerna för SIL presenterades i Stockholm i fredags.

Inom ett par år är SIL i bruk hos ett stort antal förskrivare i större delen av landet, det hoppas projektledaren Ulf Öhman, landstingsdirektör i Värmland.

Men helt avgörande för att den enskilde läkaren får tillgång till SIL är att projektet förmår övertyga leverantörerna av alla de journalsystem som finns

runtom i landet att de ska anpassa sina system till SIL. Å andra sidan behöver leverantörerna inte då hålla sig med en egen databas, utan kan satsa mer på att skapa användarvänliga lösningar, resonerar projektledningen.

Jag tycker tanken är god. Vi har länge efterlyst ett snabbt, oberoende och uppdaterat stöd som är tillgängligt i det ögonblick man träffar patienten. Jag har använt Janus ganska mycket men nu kommer jag att slippa reklamen, sa Anders Nilsson, husläkare i Stockholm och styrelseledamot i Distriktsläkarförbundet, när han medverkade i presentationen. »Halvtaffliga« var hans beskrivning av många av de förskrivarstöd som journalsystemen idag erbjuder.

Att kostnadsansvaret för läkemedelsförmånen överförs på landstingen har ökat viljan att påverka läkemedelskostnaderna och viljan att samarbeta.

Landstingen vill bli tydligare och starkare på läkemedelsområdet, och det handlar inte bara om pengar. Vi vill bli starka gentemot läkemedelsindustrin, Apoteket och journalleverantörerna. Det har vi inte varit förut, sa Ulf Öhman.

Elisabet Ohlin

I luren: Conny Gustafsson Hur känns det att bli ny chefsförhandlare?

Den sista februari slutar Läkarförbundets nuvarande förhandlingschef Edel Karlsson Håäl (se LT nr 3/2004). Conny Gustafsson, Läkarförbundets nuvarande förbundssekreterare, tar över som chefsförhandlare. Han har arbetat på förbundet sedan 1972 med ett par avbrott.

Hur känns det att bli chefsförhandlare?

Det är lite grann som att komma hem. Jag slutade på förhandlingsavdelningen 2002 för att bli förbundssekreterare. Men dessförinnan har jag jobbat med förhandlingsfrågor sedan 1976, så man kan säga att det är min hemmabana.

Vad är det som är så spännande med förhandlingsfrågor?

De har ändrat karaktär genom åren. När jag började skrev man centralt reglerande avtal, då styrde vi väldigt mycket centralt, i alla fall trodde vi det. Numera handlar det främst om att ge förutsättningar för det lokala arbetet. Och ska man vara alldeles ärlig så är en del av förhandlingsfrågorna roligare på den lokala nivån numera, det är där man kan göra något av det.

Vilka av dina egenskaper kommer du att ha mest nytta av som chefsförhandlare?

Jag är bra på att bygga relationer, jag är också ganska bra i sakfrågorna, jag är väl påläst. Jag är ganska lätt att samarbeta med, för det mesta i alla fall, även om jag kan vara lite tvär ibland, men normalt inte.

Vilket blir ditt första uppdrag?

Det förhandlingsuppdrag som ligger framför oss är nästa avtalsrörelse och arbetet inför den. Det har vi redan börjat med så det går jag in i nu. Det kan bli en del komplicerade förhandlingsfrågor i år mot bakgrund av EUs arbetstidsdirektiv med koppling till arbetstidssystem och till jourssystemen och våra jouravtal.

När börjar du?

Formellt den första mars, men i mån av tid börjar jag redan nu gå parallellt med Edel för att sätta mig in i det som händer.

Conny Gustafsson

FOTO: LARS-OLOF NIKLÉN

Sara Hedbäck

sara.hedback@lakartidningen.se